

Španělsko 2019 – Menorca

Na (zatím) poslední naši dovolenou jsme se vypravili na přelomu června a července 2019 na Menorcu. Proč právě tam a proč v tomto termínu? Byl jsem pár týdnů po zápalu plic a léčení na JIP a plicním oddělení ústecké nemocnice. Museli jsme zrušit naši plavbu v Polsku, kterou jsme měli již od ledna zajištěnou. Nebyl jsem na tom fyzicky nijak dobře. A tak jsem si vzpomněl na docela pozitivní účinky dovolené na Korfu na maminu po nemoci, chtěl jsem něco podobného vyzkoušet. Proto jsem přemluvil maminu na tuto destinaci. A svedl jsem to na svoje 70.narozeniny. Podle referencí tam bylo teplo, písčité pláže, méně turistů a luxusní ubytování. To mne přesvědčilo a tak jsem zarezervoval naši dovolenou na Menorce.

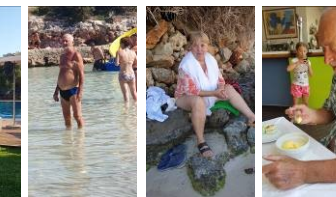
Cestou na letiště jsme se ještě zastavili na obědě v motorestu ve Velemíně, mamina měla svoji oblíbenou svíčkovou, já zase smažené býčí koule. Odlet byl naplánován na středu 26.6. navečer, přilet na letiště ve 21 hodin. Po přiletu ale byl problém, protože některým spolucestujícím nedorazily zavazadla a tak jsme čekali v autobusu, až se to vyřeší. Po dlouhé době, kdy nakonec s letištními pracovníky sepisovali protokoly, jsme odjeli do našeho hotelu. Přes celý ostrov směrem na Ciutadella de Menorca do Vacances Menorca Resort. Už kolem půlnoci nám delegátka zařídila ještě večeři, pak teprve jsme se šli ubytovat.

Pokoj jsme měli kousek od jídelny, ale v přízemí, hned vedle přístupové cesty k bazénům. Dopoledne jsme si šli prohlédnout celý rozlehlý rezort, včetně malé pláže La Cala. Ta byla opravdu krásná. Jemný písek, skalnaté okolí, úzká zátoka Cala Santandria. Od pokoje jsme to měli tak 300 metrů, ale to nás tak netrápilo. Co nás opravdu trápilo, bylo velké vedro. Dalo se s tím počítat, nevybral jsem nejlepší termín, hlavně pro nás. Každou dovolenou jsme si vybírali mimo prázdniny a tady jsem dost nepochopitelně vybral termín, kdy jsou v těchto destinacích běžně velká vedra. Nějak jsme se s tím museli smířit. To byl také důvod, proč jsme odmítli nějaké organizované poznávací výlety po ostrově. Ale taky proto, že jsme trochu zaspali úvodní schůzku s delegátkou, kde byly ty programy nabízeny.

Každý den jsme po snídani trochu odpočívali na naší terase a pak jsme vyrazili k moři. Někdy společně, někdy každý zvlášť, jak se nám zrovna chtělo. Mamina vyhlížela zase nějaké programy, hlavně cvičení ve vodě. Podle toho si také plánovala další aktivity. U moře jsme si oblíbili malé místo pod skalami a ve stínu stromů. Přeci jenom jsme nechtěli mít ještě nějaké potíže se spálením z ostrého slunce. V moři bylo báječně, dlouhý mírný vstup a pak hlubší moře pro plavání. Schovaná zátoka chránila před větrem a většími vlnami. Další čas jsme strávili na lehátkách u velkého sladkovodního bazénu a hlavně v tom bazénu.

Trochu jsem prozkoumal okolí, ale moc nebylo kam jít. Několik sídlištních obchůdků, podél dalších rezortů jsem šel až na konec naší zátoky k opevnění, obranné věži Torre de Castellar, postavené v roce 1799 anglickým guvernérem. Pod opevněním byla ještě další malá plážička, téměř bez lidí. Později jsem sem

zavedl i maminu, ale v tom vedru neměla moc sílu na takovou procházku po kamenitých cestách a byla ráda, když jsme se vrátili do našeho hotelu.

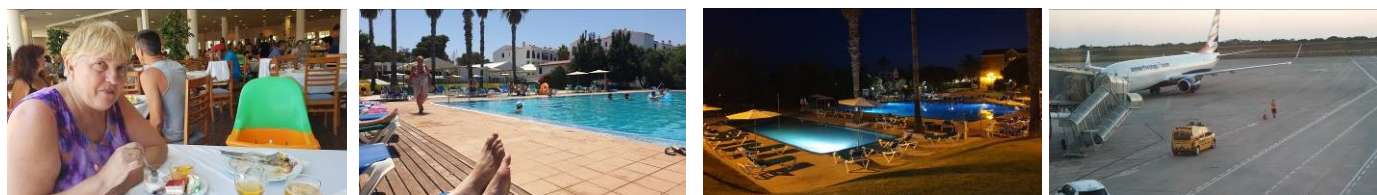

V pondělí 1.7. jsem šel zase na pláž napřed. Bylo mi hned divné, že v moři není moc lidí a že se tam pohybují se sítkami a něco z vody loví. Byly to malé medúzy. Ale v moři u pláže jich bylo velké množství, mnoho chciplých jich bylo i na břehu. Nic příjemného, tak jsem se vrátil k hotelu, vyprávěl o tom mamince a ta po zkušenostech z Korsiky k moři od té doby nešla. Já jsem to ještě občas zkusil se tam podívat, ale až do konce naší dovolené se to moc nezměnilo. Takže jsme měli po koupání v moři. Zbytek už jsme strávili v bazénu u hotelu.

Malou procházku jsme si ještě udělali ke konci našeho pobytu, Trochu jsme nakoupili v těch malých obchůdkách, hlavně jsme chtěli dětem koupit masku se šnorchlem na potápění, což bylo dost atraktivní v naší zátocě. Hojně jsme využívali plážový bar u bazénu v režimu Alp inklusive se zastíněným sezením.

Po zbytek pobytu jsme trávili u bazénu, nebo hlavně v bazénu. Při tom vedru bylo nutné se neustále ochlazovat, takže ve vodě jsme byli několik hodin denně. Není to sice zrovna, jak se říká, můj šálek kávy, ale vybral jsem si to hlavně já sám. Konec dovolené už probíhal klasicky a bez problémů. Přejezd autobusem přes celý ostrov na letiště a odlet do Prahy, pak autem domů.

Nechci hodnotit naši dovolenou zas tak negativně. Byl to hlavně pokus dostat se z dost nepříznivého zdravotního stavu. Účinek jsem ale moc nepozoroval. A možná jsme se díky tomu vedru ani lépe cítili nemohli. Pozitivní ale bylo, že jsme zase strávili společnou dovolenou v nádherném prostředí. Kdyby to bylo v jiném termínu, asi by to bylo o něčem jiném. Španělsko se nám líbilo už při našem výletu za snookrem a fotbalem do Malagy a Gibraltaru v minulém roce.

